



De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Complectens Santos Mensivm Novembbris Et Decembbris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

De S. Syluestro Episcopo Cauillonensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

DE SANCTO SYLVESTRO CAVILLONENSI
EPISCOPO, EX DIVI GREGORII ARCHIEPISCO-
pi Turonensis De gloria Confessorum, Cap. 85.



EATISSIMVS verò Syluester Cauillonensem rexit Ecclesiam: qui quadragintaduobus annis sacerdotio ministrato, plenus dicerum atque virtutum migravit ad Domnum. Habuit autem lectulū funibus subtilibus innexum, sub quo cùm semel atque iterum infirmi, sive quartanarii, iue varijs febribus oppressi, subderentur, statim virtute & initius indita sanabantur. Idcirco hic lectulus in ecclesie sacrarium deportatus, simili virtute nitefecit. Multi enim (sicut oculis proprijs inspexi) abscessis de funibus illis paratis, in longinquum deferebant, ipsisque super infirmos locatis, sanitatis adesse beneficium contuebantur. Nam mater mea ab hoc decisam particulam vt puella à frigorijs febricitanti collo depe- di fecit, morbo exemplò depresso, puellam sanam adspexit.

VITA S. BERWARDI EPISCOPI HILDE-
SIENSIS SIVE HILDESEMENSIS, AVTHORE
Tangmaro presbytero, eius preceptore.

ANCTVS Beruuardus puer egregia indolis, clarissimum sanguine ortus, ex filia Adelberonis Palatini Comitis, traditur domino Osdago Hildesemensi Episcopou suo auclulo religioso Diacono Folckmaro, post quoque Traiectensi Episcopo: & amborum diligentia mea paruitati, scilicet Tangmaro presbytero, (qui & haec scripsi, qui primicerius scholæ præoram puerorum) literis imbutendus, moribusque instruendus commendatur. Quem omni deuotione cùm suscepisse, intellectus illius capacitatem primò diuinæ paginæ leuiori lacte tentandæ q̄rimau. Mox itaque, vt de S. Daniele legitur, inueni in illo decuplum in omni diligentia super coevo suos. Mirum nempe in modum tenebra ætas cælesti irradiata lumine, subtili meditatione interiora diuinæ sapientie in studio rimabatur: nunc communis studio cum alijs, nunc quos diligenterores in sancta exercitatione cernebat, familiariter seorsum assument, propositis questionibus, scrupulosa quæque ad medullam euentilabat: more prudentissima apis singulas lectiones, quas in scholis diuersis in libris exponebam, remotori loco sedens, intento auditu captabat, quas tamen, pueris confidens, felici furto perfectè docebat, & illorum scientiæ imprimebat.

Venerabilis igitur dominus Osdagus Episcopus, magnus quid futurum in illo præuidens, Exorcistam cum ordinavit, diligenter me exhortans, etiam atque etiā curau illius ut agerem. Quamobrem illum, interdum in seruitum domini Episcopi extra monasterium excedens, mecum ducebam, ut illius ingenium, quod in multitudine epheborum discernere, atque ad votum meum discutere non potui, illis remotis, singulari studio subtilius diligentiusque euentilarem: mirumque in modum varijs vittatum pigmentis ornata ex illo responfa tuli. Nam sapè torum diem inter equidum studijs detriuimus: nunc legendō, sed breuius quam soliti essemus in scholis: nunc poësi nos exercendo, per viam metro lusimus: indè ad prosaicam palæstram exercitium alternantes, interdum simplici contextu rationem contulimus, sapè syllogisticis sophismatis insudauimus. Ille quoquè crebro me, etsi verecundè, acutis ramen & ex intimo aditu philosophia prolatis questionibus, solicitabat. Penè autem nulla hora, ne refectionis quidem, desidie illi arguebat. Et quanquam viuacissimo igne animi in omni liberali scientia flagraret, nihil minus tamen & leuioribus artibus, quas mechanicas vocant, studium impertivit. In scribendo verò aprimè enuit, picturam etiam limatè exercuit: fabrili quoquè scientia & arte cluitoria, omnique structura

Magni ingenii pueri.

Etiā mechanicas artibus excellit.